

tillbage, som Regjeringen har forelagt. Jeg er enig i denne Anskuelse og tilegner mig den, naar et Lovforslag, som Regjeringen forelægger, bebuder sig som fremgaaet af Regjeringens selvstændige Initiativ, og naar Ministeren beridtaler sin Overbeviisning om Nødvendigheden eller dog blot den høie Grad af Hensigtsmæssighed af et saadant Forslag; men, mine Herrer, naar de ville læse Forslagets Motiver, saa er det Høieste, som Justitsministeriet er kommet til, det, at det ikke har fundet Betænkelighed ved at gaae ind paa et saadant Lovforslag, at det ikke har fundet Betænkelighed ved at give efter for den Stemning, der i visse Kredse eller paa visse Steder har gjort sig gjældende i denne Retning. Det forekommer mig imidlertid, at der imellem dette, ikke at finde Betænkelighed ved at følge et Fodspor, som fører til en friere Afgang til Sagsførernæringen, og det, ved Benyttelse af et selvstændigt Initiativ at fremsætte et saadant Forslag paa Grund af en Overbeviisning om Forslagets Hensigtsmæssighed og Nødvendighed, er et overordentligt stort Spillerum, og medens jeg, naar dette Sidste havde fundet Sted, vilde tillægge den ansøgte Betragtning en meget stor Vægt, saa maa jeg derimod efter hele den Maade, hvorpaa dette Lovforslag selv forkynder sig at være fremkommet, for mit Vedkommende ansee dette Skridt, som Regjeringen her har gjort, for meget mindre betydningsfuldt og for Noget, der ikke engang vil tilfredsstille dem, som meest have virket til, at man ikke har fundet Betænkelighed ved at fremlægge dette Lovudkast. Grunden til, at jeg ikke troer at kunne stemme for Loven, er altsaa den, at jeg troer, den vil vanskeliggjøre Overgangen til en Organisation af Sagsførerstanden, som ikke længe kan lade vente paa sig, naar Grundlovens Bud bliver opfyldt, og dernæst den, at jeg ikke kan anerkende dette Lovforslag som fremkommet ved en selvstændig Benyttelse af Regjeringens Initiativ, og derfor heller ikke troer, at der kan tillægges dets Fremkomst fra Regjeringens Side nogen saadan afgjørende Indflydelse paa de enkelte Medlemmers Beslutning, som der ellers kan tillægges dette Hensyn.

Spørg: Naar jeg, som fuldstændig Røgmand i det Sag, hvorom der forhandles, har udbedt mig Ordet i denne Sag, efterat der allerede er holdt saa mange og saa vægtige og lærerige Foredrag, saa skal jeg strax bemærke, at det kun skal være i nogle ganske faa Døgn, at jeg vil gjøre Fordring paa Thingets Taalmodighed. — Det er om det Lovforslag, angaaende hvis Omgang til 3die Behandling der nu er Tale, blevet sagt, at det vilde aabne en Bane, hvorved Antallet af Underretssagsførerne meget væsentligt vilde forøges i den nærmest kommende Tid, og Spørgsmaalet maa altsaa for mig stille sig saaledes: Er en saadan Forøgelse af Underretssagsførernes Antal nødvendig? For det Første vil jeg da spørge: Er der ikke Underretssagsførere nok? Dette Spørgsmaal er blevet besvaret her i Salen derhen, at de fandtes i et tilstrækkeligt Antal, og at det, hvor der var Mangel paa dem, allerede under de nuværende Forhold stod i Justitsministeriets Haand at afhjælpe denne Mangel. Der er vistnok altsaa ikke i Folket nogen dybtfølt Trang til en Forøgelse af disse Sagsføreres Antal; jeg har heller ikke hørt nogen Klage over, at Nogensomhelst ikke var kommen til sin Ret, fordi han ikke havde kunnet finde en autoriseret og bestillet Mand, som kunde overtage hans Sag. — Det er dernæst blevet sagt, at det var i deres Interesse, som søge Afgang til Sagsførerstanden, og at det var en naturlig Følge af den hos os herskende Næringsfrihed, at der ogsaa aabnedes fri Næringsvej for dem, der vilde gaae den nævnte Vej. Der er blevet talt om, at, ligesaa vel som Enhver maatte kunne nedjætte sig som Skomager, idet det vilde blive værst for ham selv, dersom han var en daarlig Skomager, saaledes maatte ogsaa Enhver kunne blive Sagsfører, idet det jo ogsaa vilde være skadeligt for selve den Person, der gik ind i denne Næringsvej, hvis han indlob sig paa den uden at have den dertil fornødne Kundskab og Dygtighed. Men jeg vil dog spørge, om det ikke har en ganske anderledes skadelig Indflydelse paa det Almindelige, at der er for mange Advocater, end at der er for mange Skomagere, og om Staden i saa Fald ubelukkende vil blive paa deres Side, som have trængt sig ind i Standen, eller om der ikke